

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

24 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

Interpellatie van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over enkele knelpunten in verband met de Mestbank

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de saneringssteun voor vervuilde bodems rond tankstations door het bodemsaneringsfonds Bofas

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het regeerakkoord inzake bodemsanering en brownfieldontwikkeling

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het recycleren van PET-verpakkingen

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het concept landgoed bij het natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de impact van de milieuwetgeving op de artisanale bedrijfsvoering

Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed

Donderdag 24 februari 2005

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.27 uur.*

Interpellatie van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over enkele knelpunten in verband met de Mestbank

De voorzitter: Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Rombouts tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over enkele knelpunten in verband met de Mestbank.

Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, ik wil drie knelpunten aanhalen die een dringende oplossing vragen.

Om het knelpunt inzake adviesverlening te duiden, wil ik beginnen met een ervaring uit de praktijk. Ik denk dat iedereen het ermee eens is dat het Mestdecreet voor een complex kluwen heeft gezorgd, voornamelijk voor de veeteeltbedrijven. Als een jonge landbouwer een bedrijf wil overnemen, eventueel van derden, is het zeer belangrijk dat hij voor de overname precies weet wat hij koopt. Het spreekt voor zich dat hij zich laat informeren door de verantwoordelijke overheid over de toestand van het bedrijf. De jonge landbouwer kreeg van de Mestbank een schriftelijk advies met de mededeling dat er een milieuvergunning voor 80 zeugen en 590 mestvarkens aanwezig was.

Op basis van dat advies koopt de jonge landbouwer het onroerend goed en doet een melding van overname. In het kader van deze overname moet de Mestbank, volgens het Vlarem, een advies ver-

lenen. In het advies stelt de Mestbank dat er slechts een overname mogelijk is van 110 zeugen, aangezien de milieuvergunning voor de 590 mestvarkens als vervallen moet worden beschouwd. Dat is onaanvaardbaar en moordend voor de jonge landbouwer. Hij is dan ook naar de rechtbank van Brussel gestapt.

Zowel de rechtbank van eerste aanleg van Brussel als de vrederechter van Hoogstraten hebben recent in twee verschillende zaken geoordeeld dat de Mestbank ten opzichte van de landbouwers niet als een zorgvuldige en vooruitziende overheid heeft gehandeld, door eerst een schriftelijk advies te verlenen en dat later te herroepen. In beide gevallen had de Mestbank voor de overname schriftelijk geadviseerd dat een geldige milieuvergunning aanwezig was, maar werd na de overname hierop teruggekomen en werd een deel van of de volledige vergunning als niet-bestaand of vervallen verklaard. De financiële gevolgen voor de overname zijn vanzelfsprekend desastreus.

Op dit moment lopen er nog veel gelijkaardige dossiers bij diverse rechtbanken. Er zijn zelfs voorbeelden waarbij de regionale afdeling van de Mestbank in de ene provincie een inrichting als vergund beschouwt, en de vergunning van dezelfde inrichting door de regionale afdeling van de Mestbank van een andere provincie als vervallen wordt beschouwd.

Om rechtszaken in de toekomst te vermijden, gebruikt de Mestbank in alle adviesverleningen een vrij omstandig juridisch voorbehoud: 'Deze gegevens worden louter en alleen ten informatieven titel meegedeeld. De VLM behoudt zich het recht voor om deze te allen tijde aan te passen in functie van nieuwe omstandigheden, genomen beslissingen of andere vastgestelde gegevens die op het moment

Rombouts

van deze adviesverlening haar niet bekend waren. De verstrekte informatie kan in ieder geval nooit in de plaats komen van de beslissing en vaststellingen van de bevoegde overheid met betrekking tot hun bevoegdheidsdomein.'

Met andere woorden, bij een overname kan de exploitant, de overnemer noch de notaris bij de administratie terecht voor correcte gegevens die, ook na de overname, ondubbelzinnig geldig zijn. Mijnheer de minister, dat kan echt niet. De overnemer moet kunnen weten wat hij overneemt. Hij moet precies kunnen weten wat hem te wachten staat, welke milieuvergunningen nog geldig zijn, hoe groot de nutriëntenhalte is, hoe hoog de mestverwerkingsplicht is, enzovoort.

Ik heb ook een opmerking in verband met de niet-bewezen mestafzet. Reeds bij de besprekingen van het voortgangsrapport heb ik gewezen op het probleem van de niet-bewezen mestafzet. Toen bleef de Mestbank het antwoord schuldig.

Uit het voortgangsrapport blijkt dat voor 3 miljoen kilogram fosfor en 11 miljoen kilogram stikstof niet-bewezen mestafzet bestaat. Het hoge cijfer kan enkel voortvloeien uit niet-bewezen mestafzet bij een groot aantal bedrijven. Deze bedrijven worden hiervan niet individueel op de hoogte gebracht. In het voortgangsrapport staat dat 276 bedrijven, die toevallig of omwille van een bepaalde reden gecontroleerd werden, zwaar beboet worden voor de niet-bewezen mestafzet. Dat is een bijzonder onrechtvaardige situatie.

Ondertussen heb ik een schriftelijk antwoord gekregen van de Mestbank op mijn vraag over het voortgangsrapport. Het voldeed echter niet aan mijn verwachtingen, en ik vond het zelfs betreurenswaardig. De Mestbank neemt een terughoudende houding aan, waarbij controleren en sanctioneren centraal staan: 'Het opvolgen en aanpakken van dergelijke bedrijven is zeer moeilijk en intensief, want zij vereisen de doorlichting van het hele bedrijf. Daarom kan de Mestbank met zijn beperkte capaciteit niet alle bedrijven bezoeken. De Mestbank werkt zeer gericht, en focust op de situaties die vermoedelijk het zwaarst zijn. Het is onvermijdelijk dat, zoals bij elke wetgeving, een aantal overtreders ontsnappen.'

De Mestbank heeft in mijn ogen de plicht alle bedrijven te informeren over hun niet-bewezen mestafzet en moet met de bedrijven overleggen hoe de niet-bewezen mestafzet is ontstaan. Uit dat overleg kunnen heel wat lessen worden getrokken. Nu heeft de Mestbank geen idee waarom zoveel bedrijven een niet-bewezen mestafzet hebben, noch hoe die is ontstaan.

Ik heb ook een opmerking over de problematiek van de milieuvergunningen. In veel dossiers adviseert de Mestbank een vermindering of zelfs een volledige nietigverklaring van de milieuvergunning. Bovendien weigert de Mestbank een nutriëntenhalte toe te kennen indien ze oordeelt dat een milieuvergunning niet rechtsgeldig of vervallen is.

Er zijn voorbeelden waarbij de inplanting van een stal bij het bouwen iets afwijkt van de plannen van de bouwvergunning. Hieruit trekt de Mestbank de conclusie dat daardoor ook de milieuvergunning vervalt, hoewel de bouwafwijking perfect kan worden geregulariseerd.

Er zijn zelfs gevallen waarbij de Mestbank de milieuvergunning als vervallen beschouwt omdat het groenscherm niet is aangeplant. Ik citeer de Mestbank: 'De stal is niet bouwvergund daar hij niet op de juiste plaats werd ingeplant en er geen groenscherm aanwezig is. Aangezien deze stal niet bouwvergund is, kan worden gesteld dat de milieuvergunning hiervoor verleend nog geschorst is.'

Was het niet beter dat de Mestbank de boer, meestal een overnemer en niet de bouwheer, hierover zou informeren en hem op weg zou helpen om zich in orde te stellen in plaats van onmiddellijk de milieuvergunning nietig te verklaren, daarbij wetende dat wegens de vergunningenstop in het Mestdecreet dit bedrijf nooit meer de nodige vergunning kan krijgen?

Mijnheer de minister, op welke wijze kunt u ervoor zorgen dat de adviesverlening aan overnemers in verband met de milieuvergunningen, de nutriëntenhalte en de mestverwerkingsplicht correct verloopt? Het lijkt me aangewezen om een gedeelte van de Mestbank als controlerende overheid te behouden, maar ook een gedeelte ervan meer specifiek met dienstverlenende taken te belasten. De Mestbank moet meer een aanspreekpunt worden voor de landbouwers. Zij moeten met de Mestbank objectief kunnen overleggen over mogelijke

Rombouts

problemen en de Mestbank moet hen hierbij begeleiden, ook bij overnames. Is dit realiseerbaar? Zo ja, binnen welke termijn?

In het kader van de mestproblematiek blijven nog een aantal knelpunten bestaan, zoals onder meer de niet-bewezen mestafzet. In hoeverre heeft dit te maken met de theoretisch vastgelegde uitscheidingsnormen in het decreet en de door de Mestbank gepubliceerde en in de praktijk veel gebruikte gemiddelde mestinhouden, uitgedrukt in kilogram N of P2O5 per kubieke meter mengmest, waarbij de vastgestelde uitscheidingsnormen voor kilogram N of P2O5 per dier en per jaar gelden?

De Mestbank kan misschien meer zicht krijgen op deze knelpunten door in overleg te treden met de landbouwers om na te gaan hoe deze knelpunten ontstaan. Is het niet logisch dat de Mestbank ieder jaar de betrokkenen verwittigt als er fouten zitten in hun aangifte, niet alleen schrijffouten maar ook als bijvoorbeeld de mestbalans niet klopt? Het kan toch ook niet dat wanneer een boer in zijn aangifte een overschrijffout maakt, bijvoorbeeld als hij een komma op de verkeerde plaats zet waardoor zijn mestproductie veel te hoog ligt, hij op basis van deze fout een superheffing krijgt. Nochtans ziet iedereen die dit aangifteformulier leest onmiddellijk dat de boer een fout heeft gemaakt. Alleen treedt de Mestbank niet in overleg met de boer en de boer heeft zijn aangifte ondertekend waardoor hijzelf zijn fout voor echt heeft verklaard. Dit is de bureaucratie ten top.

Hoort het beheer van de milieuvergunningen niet toe aan de dienst milieuvergunningen van AMINAL? Is dit niet geregeld in het milieuvergunningendecreet? Zou dit er niet de beste garantie voor zijn dat alle bedrijven in alle sectoren inzake milieuvergunningen op basis van hetzelfde decreet op dezelfde wijze behandeld worden? Heeft de Mestbank de bevoegdheid om uitspraken te doen over de milieuvergunningen indien zij bijvoorbeeld een mogelijke bouwovertreding vaststelt? Kan de Mestbank bouwovertredingen vaststellen, laat staan hier gevolgen aan koppelen? Hoort het vaststellen van een bouwovertreding niet toe aan de betrokken dienst van de administratie Ruimtelijke Ordening?

De voorzitter: Daarstraks hebben we afgesproken een voormiddag te wijden aan een gedachteswisseling met de minister over het rapport. Ik

vraag daarom dat we ons bij de interpellatie van mevrouw Rombouts tot de essentie zouden beperken. Ik geef haar echter volmondig gelijk als ze zegt dat iedereen op zijn honger blijft met het antwoord van de Mestbank.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, ik wil nog twee punten onderstrepen die naar de essentie gaan. Enerzijds is er een fundamentele vraag van de sector naar meer rechtszekerheid. Bij haar begeleiding wordt de Mestbank niet steeds ervaren als een bondgenoot voor de sector, en dit is een bijzonder eufemistische formulering.

Administratieve vergissingen van veehouders worden soms gesanctioneerd op een wijze die hoegenaamd niet in verhouding staat tot de administratieve vergissing en die in extreme omstandigheden – en ik wik mijn woorden – zelfs leidt tot faillissementen van bedrijven. Als we daar tegenover stellen hoe de eigen administratieve vergissingen van de Mestbank worden afgewimpeld op de bedrijven zelf, kunnen we spreken van een wanverhouding. Als bevoegd minister, die een reflex heeft voor rechtszekerheid voor het bedrijfsleven, moet u op dit vlak dringend ingrijpen.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik steun mevrouw Rombouts in haar bezorgdheid omtrent het nastreven van eenduidigheid tussen de verschillende diensten wat betreft adviesverlening. De Mestbank kan gerust een proactieve rol hebben wat betreft het begeleiden en adviseren van landbouwers over wat bijvoorbeeld verkeerd is ingevuld. We mogen daarbij het doel van de Mestbank niet uit het oog verliezen, dat is er namelijk voor te zorgen dat de milieudoelstelling, opgenomen in de Vlaamse milieuwetgeving, wordt nageleefd. Dat is haar prioritaire opdracht en die moet uiteraard in de goede zin gebeuren.

Ik wil een kanttekening maken bij het punt van mevrouw Rombouts over de milieuvergunningen. Volgens mij bepaalt de Vlaamse wetgeving vandaag reeds dat de dienst Milieuvergunningen van de administratie de pen vasthoudt voor het verlenen van de vergunning. De rol van de Mestbank beperkt zich tot het adviseren van de administratie Milieuvergunningen. De administratie

Daems

kan dus perfect bepaalde punten van de Mestbank gemotiveerd weerleggen.

In het verleden hebben bestendige deputaties inderdaad reeds meermaals een verschillende interpretatie gegeven aan bepaalde punten van de wetgeving. Maar er bestaat op Vlaams niveau, binnen AMINAL, een overlegorgaan dat ervoor moet zorgen dat bestendige deputaties, in eerste aanleg of in beroep, zo veel mogelijk een eenduidige interpretatie geven. Dan heb ik het over het Technisch Overleg Milieuregelgeving. De laatste jaren is dus geprobeerd die interpretatieverschillen zo veel mogelijk weg te werken. We zijn er nog niet, maar we mogen het kind niet met het badwater weggoien.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, de bureaucratie waarover mevrouw Rombouts het had, komt voor in vele administraties. Gelukkig zijn er ook andere. Zo werden lokale milieubeleidsvereenkomsten geweigerd omdat een telefoonnummer niet was ingevuld. Nochtans zou een administratie klantvriendelijk moeten zijn. Het begeleiden van besturen en burgers zou tot de normale taken van de administraties moeten behoren. De VLM krijgt rechtstreekse aangiftes van landbouwers. Als er een foutje wordt vastgesteld in die aangifte, gaat men er bijna meteen van uit dat de aangifte frauduleus is. Omgekeerd dekt de Mestbank zichzelf in bij het verstrekken van informatie. Van de andere eist men dus een totale zorgvuldigheid en foutloosheid, die men er zelf niet op na wil houden.

Ik wil in dit verband beklemtonen wat er terzake in het regeerakkoord staat. We zijn immers overeengekomen dit te veranderen. Het regeerakkoord stelt dat bedrijven de mogelijkheid krijgen om evenwaardige technieken en middelen te gebruiken om gekwantificeerde milieudoelstellingen te halen. De Vlaamse Regering wil terzake voor de nodige rechtszekerheid zorgen.

Ik citeer ook uit het hoofdstuk inzake landbouw: 'We geven rechtszekerheid aan de landbouwers, door een stabiele en transparante wetgeving.' Ook lezen we: 'Administratieve vereenvoudiging wordt nagestreefd door de diverse aangiften te herleiden tot één enkele aangifte voor alle overheden. Daar-

toe wordt overleg gepleegd met de federale overheid en met de sectoren. Ook binnen de overheid gaan we voor een vereenvoudiging en een transparantie van alle procedures en maatregelen.'

Ten slotte is er de volgende passage: 'Er komt een nieuw mestdecreet dat vereenvoudigd, transparant en meer resultaatgericht is, zonder te raken aan de milieudoelstellingen zoals die op Europees niveau bepaald zijn. De opbrengst van de heffingen moet worden aangewend voor stimulerende maatregelen in de sector. We onderzoeken de mogelijkheden om de dynamiek in de sector te versterken.'

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ten eerste is het evident dat de administratie klantvriendelijk moet zijn, en dat nog meer moet zijn in de toekomst. Dat geldt natuurlijk niet alleen voor de Mestbank. De administratie moet de haar voorgelegde dossiers juridisch correct behandelen en rechtszekerheid verschaffen aan burgers en bedrijven. Ook in mijn beleidsnota ging het niet alleen over milieubeginselen, maar ook over rechtsbeginselen, zoals de fair play vanwege de overheid en de beginselen van redelijkheid, rechtszekerheid en eigendom. Het is heel belangrijk dat de administratie klantvriendelijk is en mee zoekt naar oplossingen, zeker gezien de adviserende opdracht van sommige administraties. Dat geldt ook voor de Mestbank.

Ik ga in op de eerste vraag van de interpellant. De landbouwers en de ondernemers mogen terecht verwachten dat, wanneer ze een vraag stellen en een schriftelijk advies krijgen, dit advies correct is en de nodige rechtszekerheid biedt, en dat men er niet op terugkomt. Zowel het vredegerecht als de rechtbank in eerste aanleg hebben daarop gewezen. Er zijn voldoende mensen binnen die administratie die deze rechtszekerheid kunnen verschaffen. U geeft een aantal voorbeelden, mevrouw Rombouts, maar er zijn er nog andere. Ik zal met de Mestbank praten en de gepaste maatregelen nemen, zodat dit in de toekomst niet meer gebeurt.

Ik heb ook die exoneratieclausule gelezen. Als iemand een advies geeft, dan is er natuurlijk altijd de vraag of hij volledig en goed geïnformeerd is, en dus het juiste antwoord op de juiste vraag geeft. Die clausule, zoals u ze hebt voorgelezen, houdt echter niets meer in. Ik zal de gepaste maatrege-

Peeters

len nemen zodat die informatie op de juiste wijze met een andere formule en ingesteldheid wordt verstrekt.

Ikzelf heb wat betreft de vergunningenproblematiek en de nutriëntenhalte de nodige arbeidskrachten aangesteld om alles vrij snel op punt te zetten.

Wat uw eerste vraag betreft, of de veehouders zullen worden bijgestaan in het bereiken van hun doelstellingen, kan ik alleen maar stellen dat de vraag terecht is. De Mestbank zal op een positieve manier de veehouders bijstaan om de doelstelling te bereiken. Ik zal het nodige doen opdat het ook gebeurt.

Wat uw tweede vraag betreft, lijkt het mij aangezien om een gedeelte van de Mestbank als controlerende overheid te behouden, maar om ook een gedeelte van de Mestbank meer specifiek met dienstverlenende taken te belasten. De Mestbank moet meer een aanspreekpunt worden voor de landbouwers. Zij moeten met de Mestbank kunnen overleggen over specifieke problemen en de Mestbank moet hen daarbij kunnen begeleiden. In de toekomst moet dat de bedoeling en de corebusiness van de Mestbank worden. Ik zal daarvoor zo snel mogelijk de nodige acties ondernemen. Voor het MAP is wel een duidelijke timing afgesproken.

Het derde punt betreft de controle. Deze knelpunten hangen samen met het MAP. Het nieuwe MAP zal er snel zijn en ik stel voor om de problemen van de niet bewezen mestafzet mee te nemen. In de toekomst moet de Mestbank een knipperlichtfunctie krijgen die de landbouwers op tijd waarschuwt als ze de milieunormen dreigen te overschrijden. Wat de materiële vergissing betreft heb ik aan de Mestbank de opdracht gegeven dit te checken. Als men in andere landen te goeder trouw een kleine materiële vergissing begaat, moet men dat snel melden en krijgt men de kans om een verbeterde aangifte te doen. Ik denk hier aan voorbeelden uit het gerechtelijk recht. Professor De Corte zei altijd: 'U schiet geen vliegtuig neer omdat het afwijkt van zijn koers.' De milieudoelstellingen halen en handhaven is hier de essentie. Een kleine materiële vergissing rechtzetten na melding moet kunnen en draagt bij tot het realiseren van de doelstellingen.

Op het vierde punt over het milieuvergunningendecreet en de rol van de Mestbank is terecht geantwoord door de heer Daems dat het aan de milieuadministratie is om de vergunningen af te handelen, en meer specifiek de afdeling Milieuvergunningen en de administratie Ruimtelijke Ordening. Het is ook correct dat in artikel 21, paragraaf 7 van Vlarem het advies van de Vlaamse Landmaatschappij bij de milieuvergunningsaanvraag wordt gevraagd maar wordt beperkt tot een gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van de inrichting waarvoor de milieuvergunning wordt gevraagd met het mestdecreet en dat voor aanvragen van milieuvergunningen voor inrichtingen die voorkomen onder rubriek 9, dieren, 28.2 opslag van mest en 28.3 mestverwerking van de indelingslijst van Vlarem I.

De heer Matthijs verwees naar het regeerakkoord. Er is een transparante toegankelijke overheidsadministratie toegezegd die betrouwbare samenhangende dienstverlening verstrekt op basis van een zo ruim mogelijk partnerschap tussen burgers, ondernemingen, verenigingen, instellingen en organisaties. Ook hier moeten nieuwe maatregelen worden getroffen om tot dit belangrijk uitgangspunt te komen.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik dank de minister voor zijn antwoord en ik ben blij dat de problemen worden erkend en dat er werk zal worden gemaakt van een betere verhouding tussen de Mestbank en de landbouwers.

Ik kom even terug op de twee rechtszaken die zijn aangehaald. Ik betreur dat de Mestbank nog in beroep is gegaan, terwijl ze wisten dat de landbouwer het niet aankon. Ik heb intussen met de persoon gesproken en blijkbaar gaan de banken niet meer in het verhaal mee. Dat betekent dat deze bedrijven failliet zijn. Dat is spijtig als men weet dat men dit kon voorkomen.

Ik weet dat de Mestbank bij onevenwichtige balansen per definitie een geldboete moet uitschrijven op het moment dat de landbouwers worden aangeschreven, maar we moeten dit eens herbekijken. De Mestbank kan alle landbouwers aanschrijven en om uitleg vragen. Op die manier kan de Mestbank leren uit de knelpunten op het terrein, zonder dat de landbouwers automatisch moeten worden gesanctioneerd.

De heer Patrick Lachaert: We hebben in deze commissie de evolutie gevolgd. De Mestbank had veel werk om de duizenden dossiers van de nutriëntenhalte te behandelen. Uit hoorzittingen tijdens de vorige legislaturen bleek dat er enorm veel werk mee gemoeid was. Door voormalig minister Dua werd dit gereduceerd tot enkele honderden dossiers. Ik veronderstel dat de ambtenaren die nodig waren om alle dossiers te bekijken vandaag ook voor andere taken kunnen worden ingezet.

De fiscale administratie – het federale ministerie van Financiën – zet zelf de fouten in de aanslagbiljetten recht. Reken- en kommafouten worden steeds rechtgezet. Als Financiën dat kan, moet ook de Mestbank dat kunnen.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door mevrouw Rombouts werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de saneringssteun voor vervuilde bodems rond tankstations door het bodemsaneringsfonds Bofas

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de saneringssteun voor vervuilde bodems rond tankstations door het bodemsaneringsfonds Bofas.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, over de problematiek van de sluiting van tankstations, en vooral over de sanering en de ondersteuning hiervan, heb ik al enkele schriftelijke vragen gesteld om de stand van zaken te kennen.

Op initiatief van de gewesten, de federale staat en de petroleumsector ging op 26 maart 2004 de vzw

Bofas van start. Via dit bodemsaneringsfonds kunnen eigenaars of exploitanten van tankstations financiële en/of operationele steun krijgen voor verplichte of vrijwillige sanering van hun vervuilde bodem, als de vervuiling werd veroorzaakt door hun eigen activiteit.

Exploitanten die hun tankstation willen sluiten, of die na 31 december 1992 het tankstation hebben gesloten, moeten hun aanvraag tot bodemsanering uiterlijk op 26 maart 2005 bij Bofas indienen. Bofas raamt het aantal Vlaamse aanvragen voor een financiële bijdrage bij sluiting op 600.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vraag van eind vorig jaar bleek dat bijna 200 aanvragen werden ingediend, waarvan slechts 16 tankstations zouden sluiten in de periode 2005-2006. Dit lage cijfer betekent dat er nog een 400-tal aanvragen kunnen worden ingediend in de komende weken.

Ook voor de andere types van financiële bijdragen – bij sluiting van het tankstation met een sanering bij wijze van overgangsmaatregel, bij voortzetting of vernieuwing van de uitbating en bij voortzetting of vernieuwing met een sanering bij wijze van overgangsmaatregel – moet de aanvraag tegen 26 maart 2005 worden ingediend. Bofas raamde dat ongeveer 1.800 tankstations in aanmerking konden komen, maar een maand geleden waren slechts 256 aanvragen ingediend.

Exploitanten of eigenaars die hun tankstation willen sluiten of het reeds hebben gesloten, kunnen aanvragen dus indienen tot 26 maart 2005. Na een beperkte rondvraag en contact met de betrokken instanties blijkt dat de grote bedrijven zoals Total, Q8, Texaco, Esso en Jet goed bezig zijn met de voorbereiding van de aanvragen. Uit de recente cijfers blijkt dat vooral de rechthebbende kleinere zelfstandigen de boot dreigen te missen. Er zijn informatiecampagnes gevoerd – informatiefolders, mailings en advertenties in dag- en weekbladen –, maar er zijn nog veel aanvragen mogelijk.

Mijnheer de minister, er lopen ook een aantal rechtszaken tussen eigenaars en ex-huurders in het kader van de toepassing van het bodemsaneringsdecreet, meer bepaald over het oriënterend onderzoek, het beschrijvend onderzoek en de saneringsplicht. In bepaalde gevallen zullen de zaken niet worden afgehandeld voor 26 maart 2005. Als de datum van 26 maart strikt wordt toegepast, zal bij-

Decaluwe

voorbeeld de ex-huurder niet meer kunnen rekenen op een financiële bijdrage van Bofas en riskeert de eigenaar met de gebakken peren te blijven zitten.

Mijnheer de minister, hoe evalueert u de stand van zaken? U beschikt waarschijnlijk over recente cijfers. Hoe evalueert u het aantal aanvragen, vooral van kleine zelfstandigen? Zal het saneringsproject slagen in het vooropgestelde doel? Een groot gedeelte behoort tot de black points en op dit ogenblik worden heel wat mogelijkheden nog niet aangesproken. We kunnen de vraag stellen of de einddatum niet moet worden uitgesteld.

Wat zal gebeuren met de gevallen die in een rechtszaak zijn verwikkeld en waarvoor geen uitspraak zal gebeuren voor 26 maart 2005?

Acht u bijkomende initiatieven of een bijkomende informatiecampagne noodzakelijk om late beslissers over de streep te trekken? Zo ja, om welke initiatieven kan het gaan? Zo nee, wat is de motivatie om dat niet meer te doen?

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb een aantal bedenkingen die af en toe in dezelfde richting gaan als de bedenkingen van de heer Decaluwe.

Het is geen kritiek, maar moeten we ons geen vragen stellen bij het hele systeem Bofas? De directeur van Bofas stelt dat een oriënterend bodemonderzoek gemakkelijk 3 maanden in beslag neemt. Het resultaat van het onderzoek moet aan de aanvraag worden toegevoegd. Het is nu dus te laat om nog een oproep te lanceren.

Het is ook een vreemde regeling. De saneringskosten voor tankstations die sloten vanaf 1993 worden terugbetaald, maar dat is niet zo voor mensen die op eigen houtje saneerden voor 2000. Wie zelf de nodige maatregelen nam, komt niet meer in aanmerking. Wie de vervuiling niet aanpakte, komt wel in aanmerking voor steun. Bewijzen van de sanering zijn uiteraard moeilijk te leveren. Mijnheer de minister, als het mogelijk is, lijkt het me logisch dat we de regeling ook van toepassing maken voor saneringen die sinds 1993 gebeurden.

De inschrijvingstermijn om van Bofas-steun te genieten is arbitrair. We weten dat de sanering van tankstations zal worden gespreid over vele jaren. Er is geen capaciteit en er zijn geen middelen om alle projecten in een beperkte periode te starten. Toch komt enkel wie stopt voor maart 2006 in aanmerking voor terugbetaling van de totale saneringskosten.

Is dat geen willekeurige regeling? De overheid vraagt sinds februari 2004 aan de eigenaars te beslissen om te stoppen met de uitbating van een benzinstation. De subsidie van 62.000 euro is veel te weinig voor de sanering. Het is voor een zelfstandige niet evident plots te stoppen met dit werk. Welk alternatief heeft hij? Wie al langer is gestopt en op pensioen is gesteld, krijgt meer middelen dan wie in het beroep blijft.

Waarom is de Bofas-actie zo beperkt in de tijd? Het fonds zal 10 jaar lang middelen verzamelen. Waarom kunnen we geen regeling uitwerken waarbij gedurende 10 jaar aanvragen kunnen worden ingediend? Een zelfstandige van 55 jaar kan dan nog werken tot aan de pensioenleeftijd. Kan de regeling niet aangepast of verlengd worden?

De terugbetaling van de saneringen moet gebeuren aan marktconforme prijzen. Bofas zal niet terugbetalen als de sanering te duur gebeurde. Dat is evident, want ik ga ervan uit dat ook de eigenaar van een tankstation niet graag te veel betaalt voor de bodemsanering. Hij levert zich over aan deskundigen, en rekt op een correct onderzoek aan een correcte prijs. Mijnheer de minister, er zijn veel klachten over de prijzen van het bodemonderzoek. Moet in het kader van de bodemsaneringsonderzoeken de consument niet beter beschermd worden? Kan de OVAM richtprijzen publiceren?

De voorzitter: De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille: Mijnheer de voorzitter, ik wil de bezorgdheid van de heer Decaluwe over de juridische verwickelingen nog iets aanscherpen. Er wordt gewezen op de federale procedure voor de aanduiding van de bodemdeskundigen door Bofas. Op het einde van de rit – op basis van criteria als ervaring en het aantal behandelde dossiers – kan een bodemdeskundige – zoals gebeurd met het Nederlandse kantoor Haskoning – eigenlijk zichzelf selecteren om het grootste deel van het werk te doen, waardoor het niet onwaarschijnlijk

Wille

is dat we zullen vaststellen dat de wet op de overheidsopdrachten niet correct is toegepast.

Het is heel goed mogelijk dat alle lopende zaken nadien nietig worden verklaard. Dat is een federaal probleem, maar met gevolgen voor de rechtszekerheid van de bedrijven.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Frans Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn uiteenzetting zal heel beperkt zijn, want de heer Matthijs heeft me het gras voor de voeten weggemaaid.

Het is een goed initiatief om de bodem van tankstations te saneren. Op een bepaald moment werd beslist om retroactief te werken. Voor de bodemverontreinigingen van voor 1992, op plaatsen waar de activiteiten van de tankstations zijn stopgezet, gebeurt niks. Ik vraag me af hoe het staat met het gelijkheidsbeginsel. Het moet de doelstelling zijn van de overheid om de sanering volledig door te voeren.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, op zijn beurt maait de heer Peeters het gras voor mijn voeten weg.

Ik heb wat informatie ingewonnen en hoorde dat iemand zich ongelijk behandeld voelde omdat hij zijn tankstation heeft gesloten voor 1992 en dus geen recht heeft op de Bofas-bijdrage. Mijnheer de minister, ik weet niet hoe de regelgeving tot stand is gekomen, maar ik vraag me af wat de juridische basis is om deze datum te kiezen als startdatum voor Bofas.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Decaluwe vraagt naar de stand van zaken en naar het vervolg van het proces, maar er werden ook pertinente vragen gesteld over de kern van de zaak waarop ik wil antwoorden.

Misschien moeten we daar op een ander moment eens op terugkomen. Mijn eerste zorg is nu te weten wat de evolutie is en wat de cijfers zijn. Het is

onverstandig nu, wanneer de data en voorwaarden duidelijk zijn gecommuniceerd, een aantal dingen fundamenteel in vraag te stellen waardoor alles op losse schroeven zou kunnen komen te staan. Mijnheer Daems, op een bepaald moment werd in overleg een datum gekozen en dat is 1993. Ik wil graag een volgende keer antwoorden op een aantal fundamentele vragen die werden gesteld door de heren Matthijs, Wille en Peeters.

Mijnheer Decaluwe, u vroeg naar cijfermateriaal. Ik heb een tabelletje dat zo dadelijk aan u zal worden overgemaakt. Het aantal aanvragen dat betrekking heeft op de stopzetting van activiteit is sinds december bijna verdubbeld en ging van 198 naar 335 eind vorige week. Er is een inhaalbeweging bezig. Er wordt van uitgegaan dat vermoedelijk het getal 600 zal worden bereikt, rekening houdend met de inhaalbeweging. Voor de andere types is er nog meer dan een jaar de tijd en kunnen er nog geen conclusies worden getrokken over de evolutie.

U vroeg hoe ik het aantal aanvragen van de kleine zelfstandigen evalueer. 69 percent van de aanvragen werden ingediend door zelfstandige pomphouders. Aangezien het totale streefcijfer binnen het verschieft ligt, kan ook hier voorlopig een gunstige evaluatie worden gemaakt. Dit antwoord sluit aan bij uw derde vraag. Op basis van het cijfermateriaal waarover ik beschik, is er een positieve verwachting, buiten de vraag wat met degenen van de periode voor 1993. Binnen het huidig kader en wat is afgesproken, zal dit naar alle waarschijnlijkheid een positieve evaluatie opleveren.

U vroeg naar de problematiek omtrent degenen die in rechtszaken verwickeld zijn. Bofas zegt me dat in de meeste gevallen een aanvraag kan worden ingediend. Er zullen echter altijd situaties zijn die om uiteenlopende redenen niet in aanmerking komen. Via de Interregionale Bodemsaneringscommissie kunnen wij toezicht uitoefenen op het gevoerde beleid van Bofas, maar niet op individuele dossiers waarover Bofas een exclusieve bevoegdheid heeft.

U vroeg naar bijkomende acties betreffende informatie en dergelijke. De laatste communicatie gebeurt op 26 februari, wanneer een persbericht zal worden verstuurd. We volgen dit op de voet. Mocht het getal van 600 aanvragen niet worden bereikt, dan zullen we nagaan welke acties kunnen worden ondernomen, rekening houdend met de indiening en wat daarvoor moet worden gedaan.

Peeters

De andere gestelde vragen van andere leden, die zeer interessant en pertinent zijn, kunnen op een volgende commissievergadering uitgebreid beantwoord worden.

De voorzitter: Ik stel voor dat de leden die bijkomende vragen hebben gesteld, deze vragen doorspelen aan het commissiesecretariaat, zodat we ze deze week nog aan de minister kunnen overmaken. We agenderen dan in de loop van volgende weken een algemeen punt Bofas, zonder specifiek naar een vraag of interpellatie te verwijzen en dan kan de minister deze vragen beantwoorden.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De cijfers van een maand geleden waren bijna alarmerend maar de inhaalbeweging ziet er goed uit. We moeten eens bekijken op welke manier dit zal worden geëvalueerd. Een groot stuk van de black points zit bij die sector, ook van voor het betrokken jaar 1992. Het is de bedoeling zo snel mogelijk het aantal black points te verminderen. Er bestaat een PPS-constructie waarbij de sector betrokken is. Er zou kunnen worden geëvalueerd of die constructie goed functioneert. Ik zou ervoor durven pleiten om de vorige data te herbekijken.

We moeten ook de andere deelsectoren bekijken. Van de 10.000 black points zitten er misschien nog in andere deelsectoren waarvan het de moeite waard is te onderzoeken of er ook een gelijkaardige constructie in het leven kan worden geroepen. Ik pleit ervoor dat, vooraleer dergelijke stappen worden ondernomen, de zaken ten gronde worden geëvalueerd en dat we een duidelijk antwoord krijgen op een aantal pertinente vragen.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Ik heb tijdens vorige legislatuur over ditzelfde onderwerp een zeer uitvoerige vraag gesteld. Het is misschien interessant dat de toen aangehaalde voorbeelden weer worden opgenomen in dit dossier.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Paul Wille tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het regeerakkoord inzake bodemsanering en brownfieldontwikkeling

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Wille tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het regeerakkoord inzake bodemsanering en brownfieldontwikkeling.

Minister Peeters zal de vraag beantwoorden.

De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille: Mijnheer de minister, een Vlaams spreekwoord zegt dat zachte heelmesters stinkende wonden maken. Wanneer het gaat over bodemvervuiling en -sanering en over brownfields, moeten we dit in het achterhoofd houden. We zijn relatief goed vertrokken: wat er in de regeerverklaring staat, laat ons toe te zeggen dat er een visie bestaat. Nu moeten we nog de juiste structuur gebruiken en deze in toom houden. Hierover gaat mijn vraag.

De sfeer omtrent bodemsanering in het algemeen is nog altijd goed. Ik heb nog geen politieke partijen gehoord die daarover een ongunstig vooroordeel hebben. We moeten er wel voor zorgen dat we niet in de slechte sfeer geraken met meer procedures dan saneringen.

Mijn eerste vraag gaat over het ontwerp van decreet over het financieringsmechanisme. Vorig jaar hebben we een goede maar mislukte poging gedaan om dat in de begroting te krijgen. Ik zou willen weten of dat nu wel is gelukt.

Ik ben altijd een kritisch minnaar van de OVAM geweest en heb er veel vragen over gesteld. De constante bij uw groene voorgangers, mijnheer de minister, was dat ze mijn vragen niet beantwoordden. Ik hoop dat u die traditie zult omkeren. Wat betreft de rol van regisseur van OVAM, zijn er in een aantal dossiers naar mijn gevoel onaanvaardbare stellingen ingenomen door de OVAM. OVAM is tegelijkertijd rechter en partij omdat ze beslist over de overdraagbaarheid van een terrein en tegelijkertijd zelf optreedt, al of niet met andere instellingen

Wille

waarvan ik vind dat ze niet moeten optreden, bijvoorbeeld intercommunales.

Dit is in tegenstrijd met het decreet beter bestuurlijk beleid, dat een van de scharnierpunten is van ons handelen. De OVAM vindt van zichzelf dat ze zich niet moet houden aan de regeerverklaring aangezien ze niet aan politiek doet en durft zich te permitteren om de keuze om de PMV te gebruiken of een binnen de PMV op te richten vennootschapsrechtelijke structuur om een en ander te realiseren, tegen te werken met alle middelen. Dat zegt ze zelfs in het openbaar. Ik vraag me af of u deze houding als bevoegd minister aanvaardt.

Mijn derde vraag gaat over ambtshalve saneringen. Indien de realiteit zegt dat dit in stringente zin moet worden geïnterpreteerd en OVAM zegt overal en aan om het even wie dat ze dat in de ruime zin wil interpreteren, zit men conceptueel ten aanzien van de uitvoering met een probleem van juridische aard.

Mijn volgende vraag gaat over de PMV. We hebben in de filosofie van de brownfields gezegd dat, om een groot aantal saneringen te doen, gebruik moest worden gemaakt van een benadering die toeliet de ene keer wat meer en de andere keer wat minder middelen over te houden die ons zouden toelaten om gecumuleerd meer dossiers tot een goed einde te brengen. Het is dus logisch en een goede keuze om een fonds bij de PMV te vormen. Dat zou betekenen dat het gedeelte dat zich tot nu toe in alle onduidelijkheid situeerde op het vlak van de OVAM, daar zou kunnen verdwijnen en zou overgaan naar de PMV.

Sedert dit is aangekondigd in de regeringsverklaring zegt de OVAM echter dat het dat niet zal doen maar ineens een hele hoop dossiers zal indienen voor meer dan 700 miljoen euro, wat haar eigenlijk niet toekomt. De OVAM redeneert dat politiek niet voor haar is maar dat ze er wel in optreedt. Ze vindt dat de minister zich eens mag bezighouden met al die dossiers en we zullen dan wel eens zien wie het uiteindelijk zal oplossen. Ze is ervan overtuigd dat op het einde van de rit, door het feit dat ze die dossiers indient, de PMV die niet zal kunnen uitvoeren.

Mijnheer de minister, het resultaat is dat we allemaal binnen twee jaar zullen moeten vaststellen

dat we nog altijd discuten over die sanering maar dat ze niet is gebeurd. Volgens mij kan het niet dat de OVAM die rol speelt. De grote massa dossiers van ambtshalve saneringen getuigt volgens mij niet van goede trouw, tenzij de OVAM mij van het tegendeel zou kunnen overtuigen. En daar heb ik een ongunstig vooroordeel over.

Ten slotte heb ik een vraag over het personeel. Er zijn ongeveer 450 personeelsleden, wat me wat ruim lijkt. Af en toe kan een politieke partij eens wat verliezen, maar het is niet evident dat bij grote verliezen van politiek personeel, dat personeel probleemloos kan worden ondergebracht in instellingen in de milieusector zoals de VMM en de OVAM. Het gaat hier niet over een traditionele politieke partij, zoals de christen-democraten, socialisten of liberalen, maar toevallig eens over de groenen.

Er is een echte tsunamigolf van benoemingen gebeurd, mijnheer Daems, collega met kabinetservaring, waardoor het aantal personeelsleden op onrustwekkende manier is gestegen tot 450 in de laatste maanden van de vorige periode. Die mensen werken met een agenda van meer OVAM, meer regels en meer procedures. Ik weet niet of u let op de rekeningen, mijnheer de minister, maar u betaalt heel wat advocaten en experts om de miskleunen van de OVAM recht te zetten, en waarschijnlijk ook om de talloze brieven van burgers over bodemsanering te beantwoorden. Die mensen weten immers helemaal niet meer hoe ze dit moeten betalen. Mijnheer de minister, wanneer gaat eindelijk die OVAM-stal worden uitgemest? Of om het met een klassieke uitdrukking te zeggen: 'Hoelang nog, Catilina, zult gij ons geduld op de proef stellen?'

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, ik heb vorige week met toenemende verbazing kennis genomen van de vraag van de heer Wille. Het gaat me niet over de uitvoering van het regeerakkoord, dat trouwens punten bevat inzake het bodemsaneringsbeleid die we ook heel sterk ondersteunen. Natuurlijk steunen we niet alles.

Mijnheer Wille, ik kan me niet van de indruk ontdoen dat u zich hebt laten inspireren door mensen die werden uitgemest uit de OVAM-stal. Die mensen hebben wellicht ook tot doel om de grote verdienste van de OVAM bij het op poten zetten van het bodemsaneringsbeleid te ondermijnen. In

Daems

dat licht lijken een aantal van uw vragen me tendentius en soms ook niet echt correct. Bij mijn weten werken er geen 450 mensen bij de OVAM. Het zou ook mooi zijn mochten er voor 743 miljoen euro projecten zijn ingediend. Het budget voor ambtshalve saneringen bedraagt immers 4,7 miljoen euro. Ik heb dat cijfer van 743 miljoen euro nog nooit gehoord. Tenzij de inhoud ervan grondig zal wijzigen, zal het brownfielddecreet op zich trouwens het probleem van de ambtshalve saneringsprojecten niet oplossen. Er zal altijd geld nodig zijn om dat soort projecten op te zetten, tenminste als we de gezondheid en de lange termijn voor ogen willen houden.

De pot voor ambtshalve saneringen is vandaag al sterk afgeroomd. De OVAM is vandaag al behoorlijk gepluimd. Mij lijkt dit dus niet erg realistisch.

Ik heb geen weet van die tsunami aan groene aanwervingen die op het einde van de vorige zittingsperiode zou zijn gerealiseerd. Toen gold er trouwens een wervingsstop. Ik heb veeleer de indruk dat de PMV tracht als een tsunami over de OVAM te walsen en zo het kind met het badwater weg te gooien. Mocht dat gebeuren, dan zou ik dat heel jammer vinden.

De voorzitter: De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mijnheer de voorzitter, bij de regeringsvorming hebben we inderdaad duidelijke afspraken gemaakt hierover. We zijn overeengekomen dat er dringend iets moet worden gedaan aan de brownfieldontwikkeling, ook in het kader van de ruimtelijke ordening. Het is immers belangrijk dat die verlaten terreinen zo spoedig mogelijk opnieuw ter beschikking zouden komen voor andere bestemmingen. Het regeerakkoord stelt terecht dat er een duidelijke rolverdeling moet komen tussen de OVAM en eventuele andere actoren.

Mijnheer de minister, in uw beleidsnota kondigt u een herziening en een efficiënter maken van het decreet inzake de bodemsanering aan. De heer Wille had het over een voorontwerp van decreet inzake de oprichting van een financieringsmechanisme voor brownfieldontwikkeling. Ik denk dat dit samen met dat herwerken van het bodemsaneringsdecreet zal moeten gebeuren. Dat lijkt me de beste oplossing. Daartoe moeten de nodige afspraken worden gemaakt.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, al tijdens de vorige zittingsperiode heeft de heer Wille een aantal opmerkingen gemaakt over de OVAM. Ook nu moet hij dit doen. Mijnheer de minister, ik wil er bij u op aandringen dat u grondig duidelijkheid zou scheppen in dit dossier. De vorige minister is daar blijkbaar al evenmin in geslaagd. U zou de gegevens over het aantal personeelsleden en de vergoedingen eens duidelijk op tafel moeten leggen.

We zijn al een aantal maanden bezig. Graag had ik van u vernomen hoe het staat met het opstellen van een nieuw decreet inzake bodemsanering, maar ook inzake het milieuhandhavingsbeleid. Er moet eindelijk eens actie komen. Volgende week ligt weliswaar het verzameldecreet op tafel, maar voor de rest hebben we nog geen enkele decreet-tekst gezien.

De voorzitter: Het is de oppositie natuurlijk nooit verboden om zelf een voorstel van decreet in te dienen.

Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Van den Eynde, u zult zeker actie zien, misschien zelfs ten overvloede. Maar er moet eerst een en ander verder worden afgerond binnen de regering.

Op voorstel van minister Van Mechelen, die bevoegd is voor het economische overheidsinstrumentarium, keurde de Vlaamse Regering op 28 mei 2004 het voorontwerp van decreet houdende oprichting van een financieringsmechanisme ten behoeve van brownfieldontwikkeling principieel goed. Ondertussen werden er adviezen ingewonnen bij de SERV en de MiNa-Raad. Er wordt nu de laatste hand gelegd aan een voorstel dat uitvoering geeft aan het regeerakkoord. We zullen dus vrij snel actie kunnen nemen.

Ik heb geen weet van de uitspraken waarnaar werd verwezen. Mochten die zijn gebeurd, dan distantieer ik me daarvan en vind ik ze zeer betreurenswaardig en onverstandig. De beleidsdoelstelling van de OVAM stelt dat deze instelling maximaal moet samenwerken met andere instellingen voor de

Peeters

realisatie van herontwikkelingen. In de OVAM-publicatie 'Leidraad brownfieldmanagement' wordt trouwens uitvoerig ingegaan op de noodzaak van een dergelijke samenwerking.

Voor de toepassing van ambtshalve uitvoeringen houdt de OVAM zich bij mijn weten strikt aan artikel 46 van het bodemsaneringsdecreet. Een groot gedeelte van de ambtshalve uitvoeringen betreft trouwens bodemsaneringen bij zogenaamde onschuldige eigenaars. De heer Matthijs verwees terecht naar initiatieven om het bodemsaneringsdecreet aan te passen. Het regeerakkoord formuleert duidelijke stellingen en objectieven terzake. We zullen de komende weken verder initiatieven nemen om die terechte wijzigingen aan dat decreet zo snel mogelijk door te voeren.

De dossiers van de laatste drie jaar waarvoor een ambtshalve sanering wordt opgestart behelsden in 2003 152 percelen, in 2004 159 percelen en in 2005 161 percelen. Deze ambtshalve saneringen worden trouwens ieder jaar vastgelegd door de Vlaamse Regering. Er kan dan ook bezwaarlijk van een heel sterke stijging worden gesproken.

Het bedrag van 743 miljoen euro is mij onbekend. De heer Daems verwees al naar de problematiek van het bedrag dat is ingeschreven in de begroting 2005, namelijk ongeveer 4,5 miljoen euro. Met het initiatief van de PMV gaan we ervoor zorgen dat er verdere acties terzake kunnen gebeuren en dat we een aantal dossiers kunnen behandelen. Dan denk ik bijvoorbeeld aan Willebroek. De ratio legis van dat bedrag was me onbekend, mijnheer Wille, maar ik zal me er zeker voor hoeden me te laten overdonderen door een toevloed aan dossiers, met alle gevolgen van dien.

Het personeelsbestand van de OVAM bestond op 31 december 2004 uit 356 voltijdse equivalenten, mijnheer Wille. U hebt wellicht een aantal deeltijdse medewerkers samengeteld. Sinds de verkiezingen van juni 2004 werden er bij de OVAM geen nieuwe betrekkingen opengesteld. Het tegendeel was verbazingwekkend geweest, gezien de weringsstop waartoe we hebben beslist. Tot op heden hebben we geen toestemming verleend om structurele aanwervingen te doen. Ik spreek me niet uit over wat er in het verleden is gebeurd.

Het probleem van de bodemsanering is heel belangrijk. Terzake staan er een aantal initiatieven op stapel, zowel met betrekking tot de PMV als met betrekking tot het bodemsaneringsdecreet. Binnenkort zullen we hier hopelijk kunnen discussiëren over voorstellen en ontwerpen van decreet terzake, mevrouw Van den Eynde.

De voorzitter: De heer Wille heeft het woord.

De heer Paul Wille: Mijnheer de voorzitter, binnenkort zal deze instelling een nieuwe directeur-generaal hebben. Ik hoop dat dit het begin zal zijn van een nieuwe lente.

Wat de cijfers betreft, begrijp ik de benadering van de heer Daems wel. De middelen zijn beperkt, maar dat zou net voor de OVAM de reden moeten zijn om niet voor een veelvoud ervan ambtshalve saneringen te lanceren. We zullen hier een lijst van maken. U zult zien dat wat ik zei de werkelijkheid benadert.

Wie heel graag een initiatief zou willen zien over bodemsanering, zal binnenkort op zijn wenken worden bediend door diverse leden van de meerderheid. Men is daar bijna mee klaar, mijnheer Wymeersch.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het recycleren van PET-verpakkingen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Crevits tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het recycleren van PET-verpakkingen.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik schrok een beetje toen ik deze ochtend in de Metro las dat u blijkbaar van plan bent alle afval opnieuw in één afvalzak te laten stoppen, zonder dat het moet worden gesorteerd. Andere kranten brachten echter een meer genuanceerde berichtgeving. Ik meen te hebben begrepen dat u hier

Crevits

onderzoek naar wilt laten verrichten. Ik hoop dat dit onderzoek niet is ingegeven door mijn vraag, die gaat over een veel kleiner deel van dit geheel.

Zoals u weet, hebben de huishoudens de laatste jaren al heel wat gedaan om hun huishoudelijk afval zorgvuldig en zorgzaam te sorteren. Eind vorig jaar liep van september tot november een nationale campagne van FOST Plus, getiteld 'Samen goed sorteren, beter recycleren', met als doelstelling de sorteergewoonten van de brave burger nog te verbeteren, en zo ook de kwaliteit van het selectief opgehaalde verpakkingsafval, daar er zo meer zou kunnen worden gesorteerd en herverwerkt.

Enkele weken geleden heb ik enkele afvalintercommunales bezocht. Ik heb gezien dat u dat gisteren ook hebt gedaan. Uit een van de bezoeken bleek dat de rode PET-flessen, die nog niet zo lang bestaan en die door de burger in blauwe zakken worden gedeponeerd, nergens worden gesorteerd en gewoon verdwijnen als residu en worden beschouwd als afval dat moet worden verbrand.

Het bedrijf verdedigt zich en stelt dat zij de rode PET-fles op de markt hebben gebracht vanuit marktstrategisch oogpunt om te kunnen concurreren. Er is niet nagedacht over een mogelijk hergebruik. FOST Plus stelt echter dat de rode PET-fles niet geschikt is voor recyclage en niet kan worden gemengd met andere kleurverpakkingen. Er is ook gesteld dat er te weinig rode PET-verpakkingen in omloop zijn om recyclage interessant te maken. Rode PET-flessen lijken mij evenwel snel te groeien in aantal en worden blijkbaar een succesnummer.

De rode PET-fles wordt door de consument gesorteerd via blauwe PMD-zakken. De consument wordt daartoe aangemoedigd door diverse campagnes. Als dan blijkt dat de PET-fles wordt verbrand omwille van de kleur is dat een verkeerd signaal.

De afvalintercommunes krijgen bovendien een bonus in functie van minder residu dat overblijft in de blauwe zak. Als het aandeel rode PET-flessen stijgt, wordt de bonus kleiner. Ik weet niet in welke mate dat rode residu mag worden afgetrokken of in rekening gebracht bij het bepalen van de bonus.

Is de minister op de hoogte van het probleem dat rode PET-flessen niet gerecycleerd kunnen wor-

den? Weet de minister dat het probleem veel uitgebreider is? Er bestaan namelijk ook bruine plastic bierflesjes en grijze plastic colaflesjes die moeten worden verbrand. Overweegt de minister om een overleg op te starten? Het probleem is immers duidelijk. Als de industrie niet wordt gesensibiliseerd om op voorhand na te denken over de recyclagemogelijkheden bij het lanceren van een product, kan men bezig blijven met het opleggen van sorteerregels aan de burger en blijft men nieuwe marktstrategieën achterna hollen. De burger moet dan constant nieuwe informatie krijgen of FOST Plus moet constant de nieuwe marktstrategieën achterna hollen.

Ik verwijs naar het regeerakkoord waarin staat dat zal worden gewerkt aan het internaliseren van de afvalkosten. Als de producenten bij het op de markt brengen van een nieuw product verantwoordelijk worden gesteld voor de recyclage en er bij de aankoop wordt voor betaald, zou al veel zijn opgelost.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Het probleem van de rode PET-fles en de plastic bierfles zijn een idee van de marketing. Men heeft uitgekend dat men binnen 20 jaar twee soorten bierconsumenten zal kennen. Een categorie, de superklasse in onze maatschappij, consumeert luxebieren en het plebs zal pils drinken, die men zo goedkoop mogelijk wil houden in plastic verpakking. Het project is van start gegaan in Oost-Europese landen omdat men ervan uitging dat men daar soepeler is bij het drinken van bier uit plastic. De strategie is bedacht door de grote biergiganten.

Voor de PET-fles is het zo dat de industrie de verwerking van de flessen organiseert. De industrie heeft miljoenen geïnvesteerd in kleursorteermachines. Toen de machines werden geconcipieerd heeft men echter niet gedacht dat men later andere kleuren dan wit, blauw en donkerblauw zou gebruiken voor de flessen. De verwerkingbedrijven die het materiaal opnieuw in korrels omzetten, beschikken dus niet over de installatie om de rode flessen eruit te sorteren.

Ik heb zo'n bedrijf bezocht en ben achterover gevallen. De vraag van mevrouw Crevits duwt ons nogmaals met de neus op de werkelijkheid. Er moet aan de marketing worden gezegd dat moet

Bex

worden nagegaan wat er met een nieuw product gebeurt.

Ik heb echter ook bedenkingen bij hetgeen gebeurt met de korrels die worden aangemaakt. Het is de bedoeling dat met de korrels nieuwe drankflessen worden aangemaakt, maar dan wel in India of China. Daar kan het blijkbaar minder kwaad dan hier. Ik heb vragen bij hetgeen er in dit segment gebeurt. Is dit de goede manier van werken? Is er voldoende transparantie en controle op hetgeen in die sector gebeurt?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: De vraag is pertinent. Er moeten een aantal zaken worden herbekeken zonder het kind met het badwater weg te willen gooien. Er stond vandaag in bepaalde kranten de slagzin 'Alles terug in één zak'. Dat zou zeer onverstandig zijn. We moeten kijken naar de inspanningen en de situatie waarin we nu zitten. Grote steden als Antwerpen zitten wel met de handen in het haar omtrent een verdere aanpak. Zeker in het kader van het nieuwe afvalstoffenplan 2008-2012 moeten al deze vragen worden meegenomen.

Dat betekent niet dat nu alles opnieuw in een zak moet gaan en er niet langer moet worden gesorteerd. Kranten houden echter van pakkende titels en dat brengt dan weer heel wat commotie mee. Het antwoord op alle vragen kan vandaag niet worden gegeven. De doelstellingen, die voor ons van belang zijn, moeten natuurlijk in het nieuwe plan worden opgenomen. Dat staat als een paal boven water.

Wat de eerste vraag van mevrouw Crevits betreft over de evaluatie van de campagne 'Samen goed sorteren, beter recycleren', kan ik u meedelen dat FOST Plus die campagneslogan heeft gelanceerd met als doel een eerste aanzet te geven aan het verbeteren van het sorteergedrag van de burger. Er is bewust gekozen voor een relatief eenvoudige boodschap. Het is niet de bedoeling om het daarbij te laten. De volgende mediacampagnes zullen aandringen op de verbetering van het sorteergedrag maar zullen ook meer uitleg verschaffen aan de bevolking over hetgeen concreet met de ingezamelde afvalverpakking gebeurt. Zo kan worden verduidelijkt waarom sommige flessen wel in de blauwe zak mogen en andere niet worden gerecycleerd.

De interregionale verpakkingscommissie, die in de drie gewesten zetelt, zal er bij FOST Plus nauw op toezien dat de nodige duidelijkheid wordt geschapen bij de bevolking.

De tweede en derde vraag zal ik samen trachten te beantwoorden. OVAM en de Interregionale Verpakkingscommissie weten dat de rode PET-flessen en andere donkergekleurde slecht doorschijnende PET-flessen in de sorteercentra op dit ogenblik niet voor recyclage worden uitgesorteerd en dat deze flessen terecht komen in het residu dat wordt afgevoerd voor verbranding met energierecuperatie. Dat heb ik gisteren bij ISVAG zelf kunnen vaststellen. Er zijn te weinig flessen op de markt om er een aparte recyclagefractie van te maken. Het vertegenwoordigt minder dan 0,5 procent van het ingezamelde PMD. Als ze bij een van de andere fracties zouden worden gevoegd, zoals doorzichtige of lichtblauwe PET, kan het de recyclagefractie in gevaar brengen. De intense kleuren zorgen vrij vlug voor kleurverontreiniging waardoor het materiaal niet langer kan worden gebruikt in alle recyclageprocessen.

Ik ben wel verontrust door de sterke toename van dit type PET-flessen. Als het fenomeen aanhoudt, moet de mogelijkheid worden onderzocht om een kleurgemengde PET-fractie uit te sorteren. Deze fractie zou het wel moeilijker hebben om afzet te vinden op de recyclagemarkt. Ik neem akte van hetgeen de heer Bex hierover heeft gezegd, maar technisch is recyclage tot vezels voor de textielindustrie mogelijk. FOST Plus volgt de evolutie van de flessen van zeer nabij door onder meer regelmatig de hoeveelheden in de sorteercentra te meten.

Ik wijs erop dat bij de berekening van de bonus die door FOST Plus aan de intercommunales moet worden betaald als zij het residu van de PMD-sortering kunnen beperken, abstractie moet worden gemaakt van dit soort van verpakkingen. De intercommunales mogen er geen financieel nadeel van ondervinden. Dat wordt zo bepaald in de erkenning die FOST Plus van de Interregionale Verpakkingscommissie heeft gekregen.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik noteer dat hij de bezorgdheid deelt. Het is belangrijk aan de sector duidelijke signalen te geven zodat zij zich kunnen bezinnen

Crevits

over de ecologische aspecten van nieuwe producten. Ik ben blij dat u stelt dat bij de berekening van de bonus geen rekening mag worden gehouden met de rode PET-flessen. Is dat ook zo megedeeld aan de afvalintercommunales? Vier afvalintercommunales hebben mij de vraag gesteld of zij beboet zullen worden en of zij minder bonus krijgen. Ook de VVSG heeft mij daarover andere informatie verstrekt. Misschien moet dit nogmaals duidelijk worden gecommuniceerd.

Minister Kris Peeters: Ik zal vandaag nog de opdracht geven om de communicatie in alle duidelijkheid te voeren zodat er niet langer een misverstand over bestaat.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: In Nederland bestaat er een recyclagetoets zoals wij de watertoets kennen. Telkens er een nieuw product wordt gelanceerd, is men verplicht om dat aan een commissie voor te leggen. Die commissie beslist of het product beantwoordt aan de mogelijke financiële impact voor de recycling ervan. Het loont misschien de moeite om hierover na te denken. Het zou een grote stap vooruit zijn op mogelijke problemen die achteraf kunnen opduiken.

Minister Kris Peeters: Ik zal zeker over dit voorstel nadenken.

De voorzitter: De heer Jos Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex: Het voorbeeld van Nederland is niet slecht als dusdanig. Ik pleit echter voor het behoud van het principe van de internalisering. We moeten de sector blijvend responsabiliseren. Met zo'n commissie kunnen ze hun verantwoordelijkheid ontlopen. Dat is verkeerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het concept landgoed bij het natuurbehoud

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Crevits tot de heer Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het concept landgoed bij het natuurbehoud.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, op pagina 72 van uw beleidsnota Leefmilieu vind ik uw operationele doelstellingen inzake duurzaam bos- en natuurbeheer. U lanceert een bijzonder interessant nieuw concept, namelijk het concept landgoed. U wijst terecht op de rol die particulieren kunnen spelen in het natuurbehoud. Verder pleit u voor een gegroepeerd aanbod van maatregelen voor landeigenaars om hun landgoed te beheren.

Tijdens de bespreking van de beleidsnota vielen opmerkingen over het onvoldoende afstemmen van de beheersinstrumenten. Dit concept zou daaraan tegemoetkomen. Rechtszekerheid op lange termijn kan uiteraard mensen aansporen om in het concept landgoed te stappen. Bovendien zou het niet alleen openstaan voor traditionele eigenaars, maar ook voor verenigingen en natuurorganisaties. Op deze manier worden groeikansen geboden om het landgoed te exploiteren, zonder een vrijgeleide te geven om eender wat te doen.

Het concept zit nog in de denkfase. Welke procedure wilt u volgen om tot de realisatie van het instrument te komen? Overleg en planning zijn cruciaal. Zullen de belanghebbenden betrokken worden bij het ontstaan van het instrument? Zo ja, op welke wijze? Op welke termijn wilt u het instrument concretiseren? Hebt u reeds zicht op de termijn waarin rechtszekerheid tot stand kan komen? Wilt u de ruimtelijke afbakening van de diverse gebieden afwachten?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, dames en heren, ik sluit me aan bij de vraagsteller. Ik heb een schriftelijke vraag gesteld over hetzelf-

Rombouts

de onderwerp. Ik ben in volle verwachting van uw antwoord. Ik wil mevrouw Crevits bijtreden in de vraag naar de betrokkenheid van alle actoren.

Hoe ziet u de integratie van het landgoed in het toekomstige gecoördineerde plattelandsbeleid?

Ik citeer een uitspraak van u in de krant: 'Het milieubeleid moet rekening houden met de economische realiteit.' Op welke termijn zal dat instrument klaar zijn? Op welke termijn zal de rechtszekerheid in orde zijn? Bestaan er gegevens over de rentabiliteit van de economische exploitatie van het concept?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Dames en heren, mevrouw Crevits en mevrouw Rombouts, het concept landgoederen is een relatief nieuw begrip in het Vlaamse beleid inzake het buitengebied. Op dit moment laten we, in uitvoering van het regeerakkoord, een aantal wetenschappelijke werkzaamheden uitvoeren met het oog op de 'objectieve evaluatie' van de verschillende subsidiesystemen in verband met natuurwaarden. Daarin zit een financieel-economische analyse van de belangrijkste courante subsidie-instrumenten. Ik verwacht de verschillende evaluatieoefeningen te kunnen afronden tegen het einde van het jaar. Op basis daarvan kan beslist worden welke bijstellingen en vereenvoudigingen zich aandienen, en welke wetgevende initiatieven nodig zijn.

Uiteraard heb ik al gepraat met de betrokken sectoren en groepen over het concept landgoed. Mijn diensten verzamelen documentatie over vergelijkbare systemen in onze buurlanden. Op dit moment zijn we deze documenten aan het bestuderen. Op basis van de resultaten van de objectieve evaluatie en van de door de verschillende belanghebbenden aangereikte documentatie wil ik het concept vrij snel verder laten uitwerken. Dat zal niet in de komende maanden gebeuren, dat is iets te snel. We zijn er volop mee bezig. Het overleg zal worden bezegeld met de nodige adviesvragen aan de geëigende organen, zeker aan de MiNa-Raad. Ook de verschillende subsidiesystemen worden geëvalueerd.

Vermits het grootste deel van de functies van een landgoed zich in het buitengebied situeren en een relatie hebben met Leefmilieu, lijkt het in eerste in-

stantie aangewezen te onderzoeken of dit idee in te passen is in de bestaande regelgeving over natuur-, bos- en faunabeheer en mestbeleid. Wanneer we dit spoor volgen, kan de operatie in principe gebeuren los van het ruimtelijk beleid en de ruimtelijke afbakeningen. Ik zeg dit allemaal in de voorwaardelijke wijs.

Het gaat om een interne vereenvoudiging, gericht op een bepaalde doelgroep. Dit neemt niet weg dat overleg nodig zal zijn met ruimtelijke ordening. Belangrijke mogelijke uitbreidingen betreffen de verrijking van het concept met elementen uit het beleid inzake het onroerend en landschappelijk erfgoed en de inpassing van het concept in een ruimer beleid op de plattelandsontwikkeling. Op dat moment groeit het belang van het bevoegdheidsoverschrijdend overleg en moeten de mogelijke interferenties afdoende worden geregeld.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de impact van de milieuwetgeving op de artisanale bedrijfsvoering

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de impact van de milieuwetgeving op de artisanale bedrijfsvoering.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, we kunnen niet ontkennen dat de Vlaamse milieuwetgeving een strenge regelgeving is. Ze is bovendien zeer ondoorzichtig, zodat vele bedrijven kampen met een administratief kluwen. De artisanale bedrijven worden tegelijk met nog een ander probleem geconfronteerd, met name de regelgeving vanuit monumenten en landschappen. De naleving

Van den Eynde

van verplichtingen van de twee ministeries maakt het onmogelijk om de artisanale bedrijfsactiviteiten uit te voeren. Artisanale bedrijven zullen mogelijk binnen enige tijd verdwijnen.

Om mijn vraag kracht bij te zetten, wil ik het probleem duiden met een specifiek voorbeeld. Zo wordt onder meer in de Rupelstreek een artisanale steenbakkerij bedreigd in haar voortbestaan omdat de Vlarem-II-wetgeving een schouw eist om de uitstoot te meten. De artisanale techniek van steenbakken kan niet gebeuren met schouw omdat dit het bakproces verstoort. Trouwens, Monumenten en Landschappen wil geen schouw op de steenbakkerij omdat het een geklasseerd monument is. Ook het voortbestaan van het artisanale bier geus wordt bedreigd door de combinatie van wetgevingen. De tonnen moeten op beton komen uit hygiënische overwegingen, maar dat verstoort het rijpingsproces.

Mijnheer de minister, vindt u dat er een hiaat bestaat in de milieuwetgeving, dat artisanale bedrijfsvoering onmogelijk maakt? Op welke manier moeten artisanale bedrijfsactiviteiten mogelijk zijn conform de milieuwetgeving en conform de bescherming van monumenten?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw Van den Eynde, bij de beoordeling van de milieuvergunning wordt inderdaad niet alleen rekening gehouden met Vlarem, maar ook met de regelgeving van landschapszorg, in het bijzonder artikel 14, paragraaf 3 van het decreet van 16 april 1996: 'Met betrekking tot de binnen de grenzen van een voorlopig of definitief beschermd landschap gelegen goederen zijn alle vergunningsverstreckende instanties voor de vergunningsaanvragen verplicht binnen de 10 dagen na ontvangst van het dossier advies in te winnen bij de Vlaamse Regering of haar gemachtigde.' Dit advies is bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt.

De bescherming van monumenten is geregeld door het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten. Beide reglementeringen betreffen evenwel aangelegen-

heden die tot de bevoegdheid van minister Van Mechelen behoren.

We moeten een onderscheid maken tussen occasionele en permanente artisanale activiteiten. Het verschil met de gewone commerciële sector moet tot uiting komen in de benadering, de normen, en dergelijke. Dit is een delicaat element. Als de artisanale benadering vrij commercieel is, moeten we tot andere normen komen.

In de steenbakkerij in Boom ging het over de controle van de emissies. Daarop is het Vlarem van toepassing. Met de andere wetgevingen was er geen probleem. Volgens artikel 4.4.4.2, paragraaf 2 van titel II van Vlarem moet de alternatieve controle van emissie gelijkwaardig zijn. Daar zat het probleem. Ik ga ervan uit dat ook de oplossing daar ligt.

We moeten Vlarem voor iedereen op een correcte wijze toepassen, zeker voor de commerciële en/of artisanale ondernemingen. De regelgeving inzake monumentenzorg mag niet de doorslag geven.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb het over dat dossier alleen maar gehad omdat het me inspireert. Ik wil niet dat binnenkort alle artisanale bedrijven tot musea worden omgevormd. Artisanale bedrijfsvoering moet mogelijk blijven, en het moet worden ondersteund. Mijns inziens is er een hiaat in de wetgeving, en dat wou ik aankaarten.

De minister maakt het onderscheid tussen commerciële en niet-commerciële activiteiten. Een artisaanaal bedrijf kan niet altijd echt commercieel werken. Zo kan men in sommige gevallen niet gedurende een heel jaar produceren, wat de productie op zich onrendabel maakt. Wellicht zal ik het dossier in een schriftelijke vraag nogmaals aankaarten.

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Een bedrijf dat af en toe een stoomtreintje laat rijden, bevindt zich natuurlijk in een andere toestand dan een bedrijf dat dit perma-

Peeters

ment doet. De milieu- en Vlarengereguleering is op dat vlak erg duidelijk. Ze wordt toegepast, en conform die reguleering zijn artisanale activiteiten wel degelijk mogelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.12 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

